

C.W. LEADBEATER

Fața nevăzută a Masoneriei

Dezvăluirea simbolurilor ascunse din
ritualurile și ceremoniile inițiatice

Traducere din limba franceză:
VICTORIA COMNEA și DAN DUMBRĂVEANU

Studiu introductiv:
VASILE ZECHERU

EDITURA HERALD
București

CUPRINS

LISTĂ DE ABREVIERI GENERALE	9
STUDIU INTRODUCȚIV	11
Bibliografie și referințe	21
CUVÂNT-ÎNAINTE	23
PREFAȚĂ	25
CAPITOLUL I. PREAMBUL	31
Experiența personală	31
Mărturii egiptene	32
Cum au fost păstrate ritualurile și simbolurile	38
Punctul de vedere egiptean	41
Opera ascunsă	46
Rasa egipteană	48
Marile Loji	50
Lojile ordinare	51
Istoria Francmasoneriei	54
CAPITOLUL II. LOJA	57
Forma și întinderea Lojii	57
Orientarea	59
Bolta cerească	60
Altarul	61
Platforme și coloane	64
Ordine arhitecturale	66
Semnificația celor trei colonete	68
Cele două coloane	72

CAPITOLUL III. DECORAREA LOJII	85
Ornamentele	85
Pavajul mozaicat	85
Draperia dantelată	88
Steaua înflăcărată	89
Accesoriile	91
Bijuteriile mobile	93
Bijuteriile fixe	102
CAPITOLUL IV. CEREMONII PRELIMINARE	109
Ritualul Francmasoneriei mixte	109
Procesiunea	109
Șorțul	112
Ceremonia tămâierii	115
Aprinderea luminilor	120
CAPITOLUL V. DESCHIDEREA LOJII	123
Ajutorul fraților	123
Acoperirea Lojii	127
S.: Uc.:	132
Oficianții	138
Îndatoririle	141
Deschiderea	145
Băt.: Cal.:	149
CAPITOLUL VI. ÎNIȚIEREA	155
Candidatul	155
Etapele ceremoniei	156
Pregătirea candidatului	157
Pregătirea interioară	163
Cele trei călătorii simbolice	167
Jur.:	173
Lum.: Eterne	175
S.: și Cuv.:	176
Examinarea și investitura	177
Instrumentele de lucru	178
Interpretarea egipteană a instrumentelor de lucru	179

CAPITOLUL VII. AL DOILEA GRAD	183
Întrebările	183
Pregătirea	187
Pregătirea interioară	188
Deschiderea	188
Ultima lucrare a Uc.:	192
Cele cinci călătorii	192
Cei cinci pași	194
Jur.:	197
Instrumentele de lucru	200
Închiderea Lojii	200
CAPITOLUL VIII. AL TREILEA GRAD	201
Deschiderea Lojii	201
C.:	202
Pregătirea	204
Pregătirea interioară	205
Intrarea în Lojă	205
Cei șapte pași	206
Jur.:	207
Forțele eterice	208
Hiram Abif	211
Moartea și învierea	214
Stea	214
Înălțarea omenirii	215
Focul, Soarele și Luna	216
Cele trei calfe rele	218
Inscripția	218
CAPITOLUL IX. DOUĂ RITUALURI MINUNATE	219
Lucrările în Egipt	219
Forma templului lui Amon-Ra	222
Construirea templului lui Amon-Ra	224
Dezvăluirea Lum.:. ascunse	226
Ofrandele	227
Coborârea lui Osiris	229
Împărțășania	229
Reîntregirea lui Osiris	231

Lumina strălucește	232
Jurământul și binecuvântarea	234
Ceremonia sfinților îngeri	235
L.: și oficiații	235
Triunghiul adepților	236
Sosirea îngerilor	236
Construirea templului îngerilor	237
Ceremonia în templu	239
Efectul solemnității	240
CAPITOLUL X. ÎNCHIDEREA LOJII	241
Saluturile	241
Pregătirea închiderii	244
Închiderea	245

ANEXĂ

SCURT ISTORIC AL CONSTITUIRII GRADELOR MASONICE

<i>FRANCMASONERIA, GRADELE SIMBOLICE, GRADELE TEMPLIERE,</i>	
<i>RITUL DE PERFECȚIE, RITUL SCOȚIAN</i>	251
Cheia gradelor simbolice	252
Ucenic	252
Calfă	253
Maestru	253
Aportul gradelor templieri Ramsay	254
Ritul de perfecție	256
Rozacruce masonică	257
Ritul scoțian iluminism, reintegrare și hermetism	261
Gradele masonice – Sinteză	264

STUDIU INTRODUCŢIV

Căutător fervent şi deosebit de implicat al experienţei transcendente, scriitor de mare influenţă în epocă, teozof clarvăzător, francmason într-o lojă mixtă, dar şi preot anglican, în tinereţea sa, autorul prezentei lucrări este, fără îndoială, o figură impozantă a ocultismului occidental de la finele secolului al XIX-lea şi început de secol XX. Pentru toată această titulatură îl califică preocuparea sa febrilă, constantă şi aplicată pentru spiritualitate, în general, şi teozofie, în special.

Biografia lui Charles Webster Leadbeater (1854–1934) este, relativ, bine cunoscută şi, ca atare, nu vom insista, în cele ce urmează, decât asupra unor episoade pe care le-am considerat a fi semnificative în ceea ce priveşte formarea şi consolidarea autorităţii sale în materie.

Trebuie menţionat, de asemenea, de la bun început, că Leadbeater a fost un admirabil autodidact şi că întreaga lui alură spirituală s-a constituit, în timp, ca o consecinţă a căutărilor sale ingenioase, precum şi a prelegerilor şi scrierilor cu conţinut ezoterico-sapiential rezultate, fireşte, în urma întâlnirilor şi relaţiilor cu oameni consacraţi; în plus, asiduitatea ieşită din comun în acest domeniu, precum şi devotamentul remarcabil de care a dat dovadă în întreaga sa viaţă au determinat reuşitele sale şi aprecierile de care s-a bucurat. Leadbeater va fi animat, încă din adolescenţă, de o sete de cunoaştere absolut remarcabilă; între altele, el a studiat de unul singur bolta cerească şi mersul stelelor, precum şi numeroase lucrări cu conţinut spiritual, dar şi limbile străine (franceză, latină, greacă şi sanscrită).

În anul 1883, când s-a alăturat Societăţii Teozofice (ST), Leadbeater a avut prima sa întâlnire specială, cea cu mediile spiritiste, întâlnire care l-a şi determinat, de altfel, să pună capăt afilierii sale la religia anglicană din care provenea şi în care se formase ca om

și ca intelectual. Anterior, l-a cunoscut pe Daniel Dunglas Home (1833–1886), reputat spiritist și medium charismatic al timpului său, a citit lucrarea *Lumea Ocultă* a lui Alfred Percy Sinnett¹ (care l-a marcat în mod deosebit) și a avut inițiativa de a trimite o epistolă plină de patos către Kuthumi² prin care solicita să fie acceptat ca ucenic. În mod direct și personal, Leadbeater i-a cunoscut, totodată, pe cei doi fondatori legendari ai ST, Helena Petrovna Blavatsky (HPB)³ și colonelul Henry Steel Olcott⁴.

În anul 1885, Leadbeater a călătorit împreună cu Olcott în India și Birmania. Aflați la Ceylon (acum, Sri Lanka), cei doi au fondat Academia Budistă Engleză unde Leadbeater a fost împuternicit ca prim director al acestei instituții. Treptat, școala astfel înființată s-a extins, a devenit *Ananda College* și s-a dovedit a fi rezistentă la proba timpului; ea încă funcționează și în prezent ca universitate având în patrimoniul său chiar și o clădire numită Leadbeater, după numele celui care, o vreme, a pus bazele așezământului respectiv.

După ce, în anul 1886, HPB părăsește orașul indian Adyar pentru a se întoarce în Europa și, apoi, finalizează lucrarea sa de căpătâi, *Doctrina secretă* (1888), ST se afla în culmea gloriei sale pentru că, iată, avea acum chiar și o temelie doctrinală consemnată în mod explicit; cumva, ca o consecință firească a acestui statut, în anii ce vor urma, istoria va consemna un aflax considerabil de adepți,

¹ Alfred Percy Sinnett (1840–1921) scriitor, publicist și teozof; în anul 1879 pleacă în India, la Allahabad, unde editează cotidianul *The Pioneer*; face cunoștință aici cu HPB și Olcott (1880) și, la revenirea sa în Anglia (1889), este ales Venerabil al Lojii londoneze a ST.

² Kuthumi (Koot Hoomi) – un misterios guru indian, la modă în acele timpuri îndeosebi pentru faptul că, potrivit legendei, ar fi inspirat fondarea ST (1875); în cartea sa *Scrisorile lui Mahatma*, A. P. Sinnett a publicat corespondența pe care ar fi întreținut-o cu acest *rishi* legendar despre care încă nu se știe dacă a existat în realitate sau dacă, nu cumva, este o simplă ficțiune furnizată cercurilor teozofiste de către HPB.

³ HPB – Madame Blavatsky (1831–1891) – personaj emblematic și reprezentativ al teozofismului mondial; vezi prefața cărții lui J. D. Buck, *Simbolismul francmasoneriei*, Ed. Herald, 2019, pp. 13–16.

⁴ Colonelul Henry Steel Olcott (1832–1907) – cofondator, împreună cu HPH, al ST și prim președinte executiv al acestei organizații, om de afaceri, teozof și francmason pasionat de ezoterism.

oameni respectabili, de altfel, care se vor înscrie în organizație, vor cotiza cu regularitate și vor veni cu donații apreciabile pentru a susține un iluzoriu proces de elevare spirituală. În tot acest context și pentru că, între timp, căpătase faima unui bun pedagog, dar și pentru că Sinnett i-a cerut în mod insistent să se ocupe de pregătirea școlară a fiului său, Leadbeater va reveni și el la Londra (1889); pe drumul de întoarcere va fi însoțit de doi tineri indieni, George Arundale (1878–1945) și Curuppumullage Jinarajadasa (1875–1953). Peste ani, atât Arundale, cât și Jinarajadasa vor exercita, rând pe rând, președinția ST și astfel vor confirma așteptările mentorului lor. În relația cu aceștia, Leadbeater va reuși o performanță notabilă, cu toate că el însuși se lupta încă să iasă din sărăcie: îi va trimite pe cei doi tineri indieni să studieze la Cambridge.

După ce, în anul 1891, HPB a trecut în eternitate, colonelul Olcott a asociat-o la conducerea ST pe Annie Besant (1847–1933), o scriitoare engleză prolifică, liber cugetătoare preocupată intens de problematica feministă a timpului său. Trei ani mai târziu, Leadbeater a cunoscut-o pe doamna Besant iar în anul următor era invitat de către aceasta să locuiască în sediul londonez al ST. Astfel începe o intensă colaborare între cei doi cu rezultate benefice atât în plan scriitoricesc, cât și în ceea ce privește conducerea propriu-zisă a organizației. Timp de peste un deceniu, între 1895 și 1907, Leadbeater intensifică cercetarea sa în plan spiritual insistând pe găsirea și însușirea unei metode eficace care să-i asigure cunoașterea Sinelui (iluminarea, *samadhi*...) și, apoi, desăvârșirea ascensiunii sale. În paralel, va fi preocupat de alcătuirea și publicarea cărților sale care, în mod firesc, s-au născut din aceste aspirații și căutări febrile.¹

În anul 1906, Leadbeater a fost învinuit că, în calitate de pedagog, le-ar fi sugerat băieților aflați în grija lui, masturbarea, ca pe un remediu pentru îndepărtarea gândurilor sexuale obsesive. Conduita sa de tutore al adolescenților cu care lucra a fost consi-

¹ *Invisible Helpers* – 1896, *Reincarnation* – 1898, *Our Relation to Our Children* – 1898, *Clairvoyance* – 1899, *Thought Forms* – 1901 (în coautorat cu Annie Besant), *An Outline of Theosophy* – 1902), *Man Visible and Invisible* – 1902; *Some Glimpses of Occultism, Ancient and Modern* – 1903, *The Christian Creed* – 1904, *Occult Chemistry* – 1908 (în coautorat cu Annie Besant).

derată neconformă cu rigorile epocii și drept urmare a fost nevoit să demisioneze din ST. Ajunsă președintă a organizației (1907) Annie Besant i-a luat apărarea lui Leadbeater spunând că așa-zisul proces care i s-a intentat a fost o parodie justițiară din moment ce acuzațiile n-au putut fi dovedite, iar unul dintre judecători s-a antepunat în mod lamentabil. La finele anului 1908, secțiunile internaționale ale ST au votat pentru reintegrarea lui Leadbeater în organizație și astfel se produce reabilitarea sa efectivă. Așa se face că, în urma acestei proceduri interne consacrate, Leadbeater a beneficiat de reparații morale și a acceptat să revină la Adyar pe 10 februarie 1909, aceasta marcând reactivarea sa definitivă în cadrul ST.¹

În anul 1909, C.W. Leadbeater – care, între altele, producea o deosebită impresie în mediile teozofice etalându-și calitățile de clarvăzător – l-a întâlnit pe Jiddu Krishnamurti (1895–1986), când acesta nu împlinise încă vârsta de 15 ani; fascinat de aura specială pe care copilul o emana, el a prezis cu deplină convingere că băiatul va deveni un important călăuzitor al umanității. Fără să stea mult pe gânduri, Leadbeater îl va admite ca ucenic pe acest adolescent și va investi în el educație aleasă și o instrucție școlară pe măsura capacităților sale; Krishnamurti va fi un ucenic ascultător și va urma cu dedicație traseul indicat de maestrul său.² Date fiind toate acestea, teozofi importanți au ajuns să creadă cu tărie că acest tânăr indian este Mesia în persoană, cel pe care ei îl așteptau cu înfrigurare; ajuns la maturitate însă, Krishnamurti a descurajat ferm și a negat cu vehemență acest gen de predicție și, la un moment dat, a cerut chiar dizolvarea organizației care susținea acest mesaj care, evident, era în dezacord flagrant cu credința sa intimă.³

¹ Într-o luare de poziție de la acea vreme, Annie Besant va vorbi despre Leadbeater ca despre un martir profund nedreptățit și lezat în drepturile sale.

² Krishnamurti a fost antrenat în plan spiritual (meditație, concentrare, intuiție) și intelectual (acumulare de cunoștințe în domenii diferite și cultivarea capacității de a gândi logic), fără însă a se neglija latura fizică, sportivă. Jiddu a dovedit aptitudini extraordinare pe timpul acestui proces formativ; în plus, el a reușit să învețe să vorbească fluent engleza și italiana și a demonstrat, între altele, o deosebită afinitate pentru științele ingineriești.

³ Treptat, după vârsta de 25 de ani Krishnamurti s-a detașat de ST și s-a afirmat ca scriitor, eseist și orator influent pe subiecte de natură filozofică și spirituală.

CUVÂNT-ÎNAINTE

Am privilegiul de a prezenta publicului un nou volum din seria de lucrări pe care Charles W. Leadbeater le consacră tainicelor aspecte ale existenței. Ca un francmason autentic, el caută neconținut să răspândească Lumina pe care a dobândit-o, pentru ca aceasta să poată risipi tenebrele haosului. A căuta Lumina, a contempla Lumina, a urma Lumina sunt tot atâtea îndatoriri comune tuturor masonilor egipteni, cu toate că în Egiptul antic întunericul n-a fost nicicând atât de dens precum cel de care, astăzi, este înconjurat Occidentul.

Sunt convinsă că această carte va fi bine primită de toți cei care sunt sensibili la frumusețea ritualurilor masonice străvechi și care sunt doritori să adauge la țelul vieții lor cunoașterea. Pentru moment, istoria interioară a Masoneriei este lăsată de-o parte. Un ghid de toată încrederea îl conduce pe ucenic prin labirintul ce pune la adăpost sanctuarul central de privirea curioșilor și a ignoranților. Cotloanele cândva ascunse încep să se lumineze, aluziile enigmatice capătă claritate, iluzia zidurilor de nepătruns se destramă, încrederea înlocuiește îndoiala, printre norii care se risipesc se întrezărește un Sens, iar cețurile ce învăluiau pământul se fac nevăzute odată cu primele raze ale Soarelui. În locul tradițiilor fragmentare și înțelese doar pe jumătate ne descoperim în posesia unei științe minunate și a unui rezervor de putere pe care putem să le punem în slujba umanității. Nu ne mai întrebăm: „Ce este Marea Operă?”, ci vedem că este vorba „despre a împlini printr-un efort concertat îndatorirea impusă celor care au Lumina, de a o răspândi în lume și de a deveni cu adevărat colaboratori ai Marelui Arhitect al Universului”.

Explicațiile referitoare la ceremonii sunt extrem de interesante și lămuritoare; le recomand cu căldură atât francmasonilor autentici, cât și acelor care tânjesc după cunoaștere. Dăruindu-ne tuturor această lucrare, C.W. Leadbeater sporește și mai mult sentimentul de recunoștință pe care îl avem deja față de el.

Annie BESANT

PREFAȚĂ

Francmasoneria este singura societate în care candidații trebuie să fie primiți legați la ochi; până când nu ajung să urce în rang, puține sunt lucrurile pe care ei le pot cunoaște în această privință. De obicei, majoritatea masonilor nu primesc decât noțiunile cele mai generale cu privire la semnificația ceremoniilor și numai rareori depășesc o interpretare morală elementară a principalelor simboluri. Prezentul volum își propune, păstrând totuși acele secrete care trebuie să rămână astfel, să înlesnească întrezărirea sensului intim și a scopului Francmasoneriei, în speranța că aceasta va trezi în Ffr. :¹ un respect mai profund pentru comoara ai cărei păzitori sunt, dar și o înțelegere mai clară a misterelor Artei.

Aceste pagini sunt destinate, înainte de toate, instruirii membrilor Masoneriei mixte, a căror dorință, în termenii ritualului lor, este de a vărsa apa cunoașterii ezoterice în vasele masonice; nutrim totodată speranța că ele vor fi apreciate în cercuri mai largi și că vor face un bun serviciu numeroșilor membri ai Masoneriei masculine, care vor dori să împingă interpretarea simbolismului masonic mai departe, lucru care nu se întâmplă în cele mai multe dintre Lojile lor; vor înțelege astfel că ritualul, atât de cunoscut și de îndrăgit de ei, ascunde idealuri înalte și profunde învățături spirituale de un deosebit interes pentru cei care studiază partea ocultă a vieții.

Înainte de a se ajunge la această înțelegere mai înaltă, trebuie să se cunoască cel puțin câteva noțiuni elementare referitoare la unele aspecte importante ale lumii în care trăim; lumea din care noi nu putem vedea și înțelege decât o parte. La drept vorbind, deși comparația riscă

¹ Pe parcursul lucrării, anumiți termeni sunt redați în stil masonic. Întrucât ternarul (numărul trei) era foarte prețuit în ceremonialul masonic, membrii lojilor erau numiți „Frații trei puncte” datorită semnului ∴, care reprezenta spiritul. Lista de abrevieri de la începutul volumului, precum și parcurgerea atentă a textului vor furniza cititorului suficiente lămuriri. (N. tr.)

să pară puțin măgulitoare, poziția noastră seamănă mult cu aceea a unei omizi, la care vederea și percepția nu depășesc frunza pe care stă. Cât de greu este pentru această creatură să se ridice deasupra limitelor sale; să vadă lucruri mai înalte; să înțeleagă că frunza sa face parte dintr-un arbore mare, plin de milioane de frunze asemănătoare, arbore care are o viață proprie, a cărei durată depășește mii de generații de vieți ca a sa, arbore care, la rândul lui, nu este decât o unitate dintr-o imensă pădure ale cărei dimensiuni sunt incalculabile pentru minusculul său creier! Și astfel, grație unei dezvoltări excepționale, o omidă ajunge să întrezărească marea lume înconjurătoare și, străduindu-se să explice această viziune acelor de același seamăn cu ea, cu câtă neîncredere, cu cât sarcasm va fi întâmpinată de celelalte omizi! O vor conjura să nu-și mai piardă timpul cu astfel de nebunii și să înțeleagă că unicul obiectiv al existenței este de a-și asigura un loc bun pe o frunză suculentă și de a devora cât mai mult posibil.

Ea devine fluture; orizontul său se lărgeste; percepe în existență o frumusețe, o glorie, o poezie de care n-a avut nici cea mai mică idee înainte. Este aceeași lume, dar cât de diferită îi pare! De ce? Caută mai mult și poate să cerceteze într-un fel nou. Fiecare omidă este un viitor fluture. Superioritatea noastră asupra acestor insecte este de a putea anticipa stadiul de fluture și, de asemenea, de a cunoaște mult mai bine lumea noastră, de a aduce adevărul ceva mai aproape, de a ne bucura ceva mai mult de viață și de a face ceva mai mult bine.

Să cercetăm partea ascunsă a existenței noastre zilnice și vom avea numai de câștigat. Același adevăr rămâne valabil la un nivel mai elevat decât cel al religiei, de pildă. Religia a vorbit întotdeauna omenirii despre lucrurile nevăzute care există în înalt; nu doar lucruri dintr-un viitor îndepărtat, ci și de aici și de acum. Viața noastră și foloasele pe care le putem trage din ea depind în foarte mare măsură de gradul de realitate pe care îl percepem prin intermediul acestor lucruri invizibile.

În tot ceea ce vom întreprinde, va trebui să ne gândim întotdeauna la consecințele nevăzute ale actelor noastre. Unii dintre noi cunosc foarte bine cât de folositoare au fost aceste noțiuni la oficierea slujbelor religioase; la fel stau lucrurile și în Francmasonerie. Această imensă lume interioară rămâne într-adevăr invizibilă pentru cei mai

mulți oameni, dar nu chiar pentru toți, așa cum am susținut și în lucrarea mea *Știința Sfintelor Taine*¹.

Omul are facultăți ale sufletului pe care, dacă le dezvoltă, îi permit să perceapă această lume interioară. Omul ar putea astfel să o exploreze, să o studieze, tot așa cum a explorat și a studiat bucățica de pământ care i-a fost dată. Aceste facultăți reprezintă moștenirea întregului neam omenesc; ele înmuguresc în fiecare dintre noi de-a lungul evoluției noastre, dar oamenii care au voința de a face efortul necesar le pot dobândi cei dintâi. Astfel, un ucenic fierar, care este obișnuit să-și folosească mușchii, poate ajunge, cel puțin în această privință, la o dezvoltare considerabil mai mare decât a celor mai mulți dintre tinerii de vârsta lui.

Există oameni care posedă aceste facultăți în plină activitate; grație lor, ei pot dobândi o mulțime de cunoștințe privitoare la lume de cel mai înalt interes, pe care cei mai mulți dintre noi nu le pot încă percepe. Această viziune, acest lucru trebuie să-l înțelegem, nu are nimic fantastic sau anormal; este vorba pur și simplu despre o extindere a facultăților ce ne sunt familiare. Prin dezvoltarea acestor facultăți un om poate sesiza vibrații mai rapide decât cele cu care s-au obișnuit simțurile noastre fizice.

Multe noțiuni din lucrarea de față sunt prezentate cu scopul de a beneficia de aceste facultăți perfect naturale considerate însă paranormale. Dacă o persoană, la care această viziune a fost dezvoltată, asistă la o ceremonie masonică, va putea constata că formulele ritualului, adeseori foarte frumoase și elevate, nu exprimă prin ele însele decât prea puțin din ceea ce se petrece. Știu foarte bine că cei care n-au studiat acest subiect în mod direct îl pot considera o fantezie sau o imposibilitate. În ce mă privește, pot să afirm că este vorba despre o realitate clară și precisă, și că mi-au trebuit patruzeci de ani de lungi și răbdătoare investigații pentru a ajunge la certitudinea absolută că această metodă de cercetare există și că este demnă de toată încrederea.

¹ Titlul operei în original este *The Science of the Sacraments*. (N. red.)

CAPITOLUL I

PREAMBUL

EXPERIENȚA PERSONALĂ

Originea Francmasoneriei se pierde în negura timpurilor. În secolul trecut, unii oameni credeau că ea n-ar putea depăși corporațiile de masoni operativi, în timp ce alții vedeau în aceste bresle o rămășiță a colegiilor romane. Că mai există încă oameni puțin informați este posibil, dar cercetătorii care s-au aplecat asupra Misterelor lumii antice știu prea bine că în aceste Mistere se regăsește adevărata filosofie ancestrală. Ceremoniile și doctrinele francmasonice conțin mai multe particularități care, în mod evident, n-au avut niciun sens pentru masonii meșteșugari; întreaga lor valoare însă a fost pusă în lumină grație cunoașterii ce ne-a parvenit prin intermediul Misterelor.

Mulți autori plasează originea Francmasoneriei într-o epocă mai mult sau mai puțin îndepărtată; unii consideră că instituția a fost întemeiată de regele Solomon; alții susțin ideea îndrăzneță că ea reprezintă rămășițele înțelepciunii divine pe care Adam o deținea înainte de căderea în păcat. Dar nu lipsesc nici dovezi mai puțin mitice; de altfel, o experiență anume îmi permite să ofer o mărturie personală.

După ce am consacrat mai mulți ani efortului și un timp încă și mai îndelungat exercițiului necesar, am ajuns să dezvolt unele facultăți psihice de felul celor despre care s-a vorbit în prefață. Aceste facultăți mi-au permis, printre altele, să-mi pot reaminti existențele mele anterioare. Ideea de preexistență poate fi, pentru unii, cu totul surprinzătoare. Eu nu-mi propun s-o susțin prin argumente, cu toate că acestea abundă; mă mulțumesc doar să spun că, pentru mine ca și pentru alții, este vorba despre un fapt al experienței personale.

Când, în viața mea prezentă, am fost inițiat în Francmasonerie și am văzut pentru prima oară o Lojă, am încercat o mare surpriză:

toate rânduielile sale îmi erau foarte familiare, fiind identice cu cele pe care le-am cunoscut cu mult timp în urmă, într-o existență anterioară, în Misterele din Egipt. Iată un fapt cu totul surprinzător; să recunosc totul și să pot afirma că este cu desăvârșire adevărat. Niciun fel de eroare; coincidențele nu au nevoie de explicații. Locurile ocupate de cei trei oficianți principali sunt neobișnuite. Simbolurile sunt pline de sens și deosebite; combinarea lor este specială. Și totuși, toate aceste lucruri existau și în Egiptul antic. Nicio schimbare în privința ceremoniilor; doar câteva diferențe în unele aspecte secundare. Planșele care se realizează, aplauzele ritualice¹, toate acestea au un sens simbolic și le-am păstrat o amintire foarte clară.

MĂRTURII EGIPTENE

Deși aveam mărturia propriei mele experiențe, am ținut totuși să coroborez datele obișnuite din planul fizic cu cele din lucrările pe care le aveam la îndemână. Rezultatul mi-a depășit așteptările. Pentru primul grad, descrierea Tabloului Lojii începe cu observația că întotdeauna a existat un raport între practica și obiceiurile francmasonilor și cele ale vechilor egipteni, dar fără să se dea vreun exemplu de asemănare. În schimb, exemple pot fi găsite în lucrările lui Churchward, *Signs and Symbols of Primordial Man* și *The Arcana of Freemasonry*, ca și în *The Arcana Schools* de John Yarker sau *Freemasonry and the Ancient Gods* de J. Ward. Francmasonii de diverse grade pot prelua unele detalii și le pot readuce la viață în cadrul ceremoniilor desfășurate în Loji.

Există desene interesante ce reproduc basoreliefuri din Egiptul antic și viniete din unele papirusuri, în special din *Cartea Morților*², din care s-au păstrat numeroase texte. Conform acestor surse se poate afirma că, în Egipt, templul avea forma unui pătrat dublu și că în centru se ridicau trei cuburi suprapuse constituind un altar pe care erau așezate cărțile Științei sacre.

¹ Sau bateria de aclamații. (N. red.)

² Pentru mai multe detalii în acest sens, a se vedea *Cartea egipteană a morților. Gândirea filosofică și religioasă a Egiptului antic în cel mai bine conservat manuscris funerar: Papirusul lui Ani*, traducere de Maria Genescu, Editura Herald, 2021. (N. red.)